

C/2023/142

16.10.2023 г.

Жалба, подадена на 17 юли 2023 г. — ABN AMRO Bank и ABN AMRO Hypotheken Groep/ЕСП

(Дело T-428/23)

(C/2023/142)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподатели: ABN AMRO Bank NV (Амстердам, Нидерландия) и ABN AMRO Hypotheken Groep BV (Амерсфорт, Нидерландия) (представители: R. Raas и T. Barkhuysen, Rechtsanwältе)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени частично решението на ЕСП от 2 май 2023 г. (SRB/ES/2023/23), включително и приложенията към него, тъй като с него вноските на ABN AMRO Hypotheken Groep (наричано по-нататък „ААНГ“) за 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г., 2021 г., 2022 г. и/или 2023 г. са изчислени неправилно чрез включване по-специално в „общите пасиви“ на ААНГ на коригираща стойност от баланса му, и
- да осъди ЕСП да заплати съдебните разходи на ABN AMRO или, при условията на евентуалност, съответната част от тях.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите посочват три основания за жалбата.

1. Първо основание: с обжалваното решение вноските на ААНГ в Единния съвет за реструктуриране (наричан по-нататък „ЕСП“) за годините от 2016 г. до 2023 г. били определени в нарушение на Регламент (ЕС) № 806/2014 и Делегиран регламент (ЕС) 2015/63, тъй като при изчисляването им неправилно и необосновано била включена счетоводна коригираща стойност, която впоследствие не била изключена като вътрешногрупово задължение съгласно член 5, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63. ABN AMRO безспорно можело да внесе определените му от ЕСП вноски, но не искало необосновано да плаща два пъти едно и също задължение. В това отношение ЕСП:
 - не взел предвид в достатъчна степен особените обстоятелства, видни от начина, по който ABN AMRO било структурирало секюритизационните си сделки,
 - тълкувал член 70 от Регламент № 806/2014 в противоречие с текста, целите и контекста на този регламент, като не включил в основата за изчисляване на вноските само действителните задължения на ААНГ,
 - неправилно и необосновано приложил определението за „обща пасиви“ по член 3, параграф 11 от Делегиран регламент 2015/63 за определяне на фиксираната част от вноската за ЕСП, въпреки че то се прилагало само за коригирани с оглед на риска вноски, и
 - приложил Регламент № 806/2014 и Делегиран регламент 2015/63 в противоречие с техните цели, което довело до неправилно и необосновано двойно плащане.
2. Второ основание: обжалваното решение противоречало на принципа на правна сигурност и на принципа на защита на оправданите правни очаквания, като освен това нарушавало правото на добра администрация (член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз), разглеждано в светлината на правото на защита на собствеността (член 17 от Хартата),
 - ЕСП на практика неправомерно отменил предишните решения за вноските на ААНГ за годините от 2016 г. до 2022 г.,
 - по отношение на 2023 г. ЕСП също се отклонил от дългогодишно установената практика за определяне на вноските на ААНГ и очакванията, които ЕСП и De Nederlandsche Bank N. V. (наричано по-нататък „DNB“) породили в ABN AMRO, видно от кореспонденцията между ЕСП и DNB, както и от решенията за вноските за годините от 2016 г. до 2022 г.

- ABN AMRO действало съответно на създадените очаквания. По този начин ABN AMRO било лишено от възможността да включи секюритизационните си сделки на друго място в баланса си, да ги приключи или изведе по-рано, за да избегне коригиращата стойност в баланса на ААНГ, а следователно и неоправданото двойно отчитане.
3. Трето основание: самото обжалвано решение на ЕСП нарушавало принципа на пропорционалност (член 5, параграф 4 ДФЕС и член 52, параграф 1 от Хартата), правото на добра администрация (член 41 от Хартата) и правото на защита на собствеността (член 17 от Хартата).
- ABN AMRO трябвало да плати от името на ААНГ значително завишена сума на ЕСП.
 - Негативните последици от обжалваното решение за ABN AMRO били непропорционални на преследваната с него от ЕСП цел.
-